

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 6. Peccator injurius est in Christum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

reliqua ait: habet caninas aures. Nam sicut canis neque nomen Domini sui, neque alterius, tantum curat; quantum nomen suum proprium, si hoc nominari audierit: ita etiam iste, non tantum curavit de honore nominis Dei, quantum de honore nominis proprii. Revel. 5. Brig. l. 4. c. 52.

§. V.

Peccator impudenter presente Deo peccat.

Corrupta est autem terra coram Deo. Gen. 6. 11. Coram Deo hunc habet sensum: tam procaciter, & impudenter, peccabant homines; ut nihil vererentur oculos Dei cuncta videntis: Quin imò scientes, Deum purum, & iustum, & vindicem; nihilominus gravissimis illum afficiebant injurijs, & blasphemijs. Coram Deo, ut vult Abul; id est, publice, quasi in conspectu Dei, coeli, & terræ. Peccabant enim sine ullò, aut timore, aut pudore: quæ duo à natura homini data sunt; nè in vitiorum prærupta temerariò aulù rapiatur. Fernandus hic. sect. 6. Peccare, seu corrumpi, in oculis Dei, nihil aliud esse puto, quam memorem Dei, ipsum offendere. Omnia enim vident oculi ejus; sed nos peccantes non semper illius memores sumus. Sperat autem ipse, quòd nemo ejus memor possit peccare: cum enim meminerit plasmatoris benefici, & Redemptoris munifici; quomodo non ratiocinabatur, nè eum offendant? Oleaster hic apud Ramirez in ep. 3. Apoc. 2.

Sodomitæ pessimi erant, & peccatores coram Deo nimis. Gen. 13. 13. Fuit quoque Her primogenitus Judæ nequam in conspectu Domini. Gen. 38. 7. Feceruntq; filij Israel malum in conspectu Domini. Judic. 2. 11. Quare ergo contempsisti verbum Domini, ut faceres malum in conspectu meo? 2. Reg. 12. 9. Hæc summa est improbitas; peccare per summam impudentiam; nec videntem, æquè ac reprobantem, vereri Deum. Hæc impudentià peccasse se dolet David, illud ingeminans: *malum coram te feci.* Pl. 50. 6. S. Chrysol. f. 1. Sensit David, quantum sit sceleris; mali quantum, in ipso peccare Dei conspectu: ideo clamat, & *malum coram te feci!* Unde & adolescentior Luc. 15. 21. similiter vociferatur: *peccavi in calum, & coram te.* Velloso in Judith. 5. 21. Paræn. 43.

Et malum coram te feci. Pl. 50. 6. Quia illum ubique esse noverat, jure, coram ipso malum fecisse, deplorabat: arguens demeritiam suam; qui non expavit tantò judice presente peccare. Cassiodorus hic. Exaggerat culpæ gravitatem: quia si in quemvis alium regem delinquere presentem offensam aggravat; insolentissima inverecondia est, coram suprema illa majestate impudenter agere. Orig. hom. 11. in Exod. *Tibi soli peccavi!* Quid ergo plus habet, qui *malum coram te* facit? illud profectò, quòd continud penitet; & dicit, *peccavi.* Did. Nifs. Vit. Abr. l. 6. c. 2.

Erant filij Israel, & filij Judæ, jugiter facientes malum in oculis meis. Jer. 32. 30. **Faciet omnes - liberos, & servos, habebit Polyanth, Sacra, Tom. II.**

re characterem. Apoc. 13. 16. *in frontibus suis,* scilicet characterem bestiarum. Nota sanè improbitas, quam effrontes peccatores ostendant ipsò vultu: ut scelera patrent publicè, rectè gerunt characterem bestiarum. Non tulit Deus impudentiam Ozia 2. Paral. 26. 16. &c. in Dei oculis peccantis, *statimque orta est lepra in fronte ejus.* v. 19. S. Chrysol. hom. 3. in If. immisit illi Deus lepram in frontem, hóc modò impudentem faciem puniens. Velloso in Judith 5. Paræn. 44.

§. VI.

Peccator injurius est in Christum.

Num. 1.

Spernit Christum.

Nolumus hunc regnare super nos. Luc. 19. 14. Perversi, & fallaces, etiam Christiani, terrenis rebus illecti, hujus vitæ labentis æternitatibus delectati; nolunt regi à Crucifixo Rege: nè motus carnis cruci poenitentis affigat; & cruce paupertatis divitias tollat, & auferat honores patibulo vilitatis, & cogat patienter omnia mala ferre, usque ad ignominiam mortis. Sim. Cas. l. 6. c. 29.

Nos Moysi Discipuli sumus. Joan. 9. 28. Eligunt Moysen in Magistrum, abjiciuntque Christum. Id. l. 6. c. 33.

Cum jam Diabolus misisset in cor. Joan. 13. 2. Dæmon ad cor Judæ nuntium misit: quasi dedignatus fuerit Sathan adire ipse per se animam proditoris. Christus verò ipse adivit, & ad pedes ejus se abiecit, & mille benevolentia significationibus illum à scelerato proposito avocabat, & ad se invitabat. Dæmon verò solò nuntio, quem submisit, tantum apud Judam promovit ut in flagitiosissimum, & atrocissimum scelus illum impelleret. Christus verò sperus, licet coram adisset. Did. Nifs. D. 2. Pent. §. 5.

Veteres, quod est apud Pierium Valer. ut hominem exprimerent, qui pro exigua re magnam reliquisset, quam arctissime tenuerat; polypum pingebant, cui dulcis aquæ guttula affundebatur, cum lemmate: *Discessio subita.* S. Greg. Naz. si quis polypum de cubitibus trahere per vim velit; aut è petris aliquid evellet, aut certè è carne ipsius petris affixum aliquid relinquet. At aqua dulci superinfusa protinus resilit; obliviscitur petra, cui tam validè adhæsit. Sic multi *Petra* Christo 1. Cor. 10. 4. arctò amoris nexu obstricti, qui protelantur, malle se mortem potius millies oppetere, quam illius amicitiam violare; ad unum tamen fortuitum mulierculæ occursum, & aspectum, sic emolliri, & dissolvi, ut resiliant ab illa petra. Did. Nifs. D. 3. Pasch. §. 5.

Num. 2.

Peccator contristat, affligit Christum.

Ego autem sum vermis, & non homo. Pl. 21. 7. Non comparat se ulli animalium magnorum, & pulchrorum, quæ sunt in terra.

ra: quæ cum homo occidit, videtur pietate commotus eorum mortem dolore. Vermem verò ita pedibus conteritis, ac sine dolore interficitis, acsi nihil faceretis; præsertim si noxius est. Sic à multis hodieque Christus offenditur, quasi impotens vermibus se vindicare; quasi nobis noceret &c. Diez s. de Pass. Dom.

Retribuunt mihi mala pro bonis sterilitatem anima mea. Ps. 34. 12. q. d. faciunt ut anima mea, quam pro eis dedi, sterilis sit, quantum ad eos: afferret enim eis fructum vitæ æternæ, si vellent. Hugo Card. hic.

Fatigatus ex itinere. Joan. 4. 6. Jesus fatigatur tripliciter: onere, clamore, & itinere. Onere peccatorum nostrorum, portando, & expectando. Il. 1. 14. *laboravi sustinens.* & Il. 46. 3. *qui portamini è meo utero.* Item fatigatur clamore, nos revocando: *reverte-re, revertere.* Cant. 6. 12. *Laboravi clamans.* Ps. 68. 4. Prov. 1. 24. *vocavi & renuistis.* Item fatigatur ex itinere: quia multas, & longas, vias vadit, ut nos inveniat, & ad se convertat. Hugo Card. hic.

Salvator meus lætari non potest, donec ego in iniquitate permaneo. Quare non potest? quia est advocatus pro peccatis nostris ad Patrem. 1. Joan. 2. 1. Quomodo ergo potest ille, qui advocatus est pro peccatis meis, bibere vinum lætitiæ, quem ego peccando contristo? quomodo potest ille, qui accedit ad altare, ut repropriet me peccatorem, esse in lætitiâ, ad quem peccatorum meorum mœror semper ascendit? Est ergo tamdiu in mœrore, quamdiu nos persistimus in iniquitate. S. Cyrill. Alex. l. 7. in Levit. apud Mendoza in 1. Reg. 11. 4.

Cur hostem in patriam revocamus, quem Christus tantò sudore relegavit? Tantis lacrymis, doloribus &c. infirmitates nostræ extinctæ sunt; cur illas renasci patimur? Stella in Luc. 2. 21.

Num. 3.

Peccator renovat Passionem Christi.

Ex Veteri.

Ego sum Joseph. Gen. 45. 4. id est, ejusdem naturæ vobiscum, quem vendidistis pro modica delectatione peccati. Quoties peccas mortaliter toties vendis Christum. Sed sicut delectatione peccati venditur, sic contritione redimitur. Hugo Card. hic. Joseph Christum significat, cui fratres sunt Christiani. Hi toties Christum vendunt, quoties ipsum pro aliquo temporali relinquunt. Joseph autem suos venditores osculatur fiendo, quando Christus suis peccatoribus reconciliatur plurimum miserando. S. Bonaventura f. 4. D. 5. Pent. O quam parvi te facimus Domine! pro argenteo nummo, pro momento delectationis, pro modica voluptate oblata à demone, facile te tradimus. Accusamus Judam; & idem facinus committimus quotidie. S. Thom. Vill. conc. de Purif. B. V.

Quando inventum fuerit in terra hominis cadaver occisi, & ignorabitur cædis reus; egredientur majores natu ad interfe-

ctum, & dicent: manus nostræ non effuderunt sanguinem hunc, nec oculi viderunt: propitius esto populo tuo Israel, quem redemisti Domine; & nò reputes sanguinem innocentem in medio populi tui Israel. Deut. 21. 1. 7. 8. Videte in monte Calvaria pendens de cruce exanime corpus. Quis tam crudeliter occidit? Si estis innocentes, & innocui, à sanguine justis hujus, dicite: *manus nostræ non effuderunt sanguinem, oculi nostri non viderunt quis flagellârit &c. Vox sanguinis fratris tui clamat.* Gen. 4. 10. Sententiam fert æternus Pater in peccatores: illi sunt rei mortis Christi. Il. 53. 8. *propter scelus populi mei percussi eum.* S. Hieron. ex Græco legit: *ab iniquitatibus populi mei ductus est ad mortem.* In certò Auth. A nobis, qui eramus longè, sed facti sumus propè, auferatur reatus sanguinis; & alieni sumus ab innocentis cruore, qui solus est (dicereque possumus: *manus nostræ non effuderunt hunc sanguinem*) cum fecerimus, quòd præcepit Dominus. Cæterum non faciendo hoc, & non credendo in eum, qui occisus est; eis, qui occiderunt, consentiremus: atque idcirco sanguis ejus justè à nobis exigeretur. S. Rupertus Abb. l. 1. in Deut. c. 7.

Conculcaverunt me inimici mei totâ die, Ps. 55. 3. *Quanto magis putatis - qui Filium Dei conculcaverit.* Hebr. 10. 29.

Dederunt in escam meam fel &c. Ps. 68. 22. Datum est ei fel in escam, & acetum in potum: fel peccati amaritudo, obstinatio acetum. Belarminus de 7. verbis l. 2. c. 9. Probabile est, escam istam fellis intelligendam spiritualiter; ut per escam fellis intelligatur amaritudo peccatorum, quæ Christo in Passione jejunanti loco cibi ingesta est. Id. hic.

Repleta est malis anima mea. Ps. 87. 4. Malis, ait S. Hieron. hic, populi pereuntis s. q. d. Christus, quod vidit Isaias, id describit: ego id ploro, quod sentio. Ille luger mea vulnera; ego peccata Mundi. Utinam possemus oculis pervidere plagas occultas, quas molestiores Judæis ei intulerunt culpæ innumeræ. S. August. s. 67. de templ. cur me graviora criminum cruce, quàm illa, in qua perpenderam, affixisti? gravior enim apud me peccatorum crux est, in qua invitus pendeo, quàm illa, in qua tui miseratus, mortem tuam occisurus, ascendi, apud Oliva t. 1. conc. 21. de Pass. Dom.

Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores. Ps. 128. 3. Nòne satis pro te vulneratus sum? nòne satis pro iniquitate tua afflictus sum? cur addis afflictionem afflictò? Magis aggravant me vulnera peccati tui, quàm vulnera corporis mei. S. Bernardus ser. 2. Pasch.

Ex Novo.

Dormite jam, & requiescite. Matth. 26. 45. Amor tuus, & iniquitas nostra, sic te imbecillum fecerunt. Maledicta sit tanta iniquitas, pro qua tantum affligeris. S. Bonaventura Medit. Vit. Chr. c. 75.

Clamabant dicentes: crucifigatur. Matth. 27. 23. Jesum crucifigis, quandocunque mortaliter peccas. Hugo Card. hic.

Dede-

Dederunt ei vinum bibere cum felle mistum. Matth. 27. 34. Porrigitur acetum malitiæ, quia vinum sapientiæ, quod à Christo acceperant, peccando perdiderunt. Potatur acerbitate malorum nostrorum, daturus dulcedinem bonorum suorum. Sed & nunc quotidie, quando peccatis, contristatur, exacerbatur: aceti quodammodo illi potus, & cibus fellis, ingeritur. S. Cælius Arel. hom. 6.

Collegerunt concilium. Joan. 11. 47. Quando potentia inferiores animæ cum superioribus deliberant de vita Christi, plerumque is morti addicitur. Christum, quantum in se est, rursus in crucem agit, & omnia ejus vulnera renovat; qui illum mortaliter offendit. Hebr. 6. 6. *rursum crucifigentes sibi metipsis Filium Dei, & ostentui habentes.* Drogo Ost. de Pals. Dom. in domo Caiphæ colaphizatus est Petrus. Quoties verò negavit Petrus, toties suum colaphum accepit Christus. Illa verò innovatio Passionis Domini fit, quando potentia inferiores animæ cum superioribus ad deliberandum conveniunt. Tentat dæmon Christianum quempiam; proponit illi voluptatem, quam percipiet, dum illi tentationi obsecundat. Ergo ad consilium coeunt potentia inferiores, ac superiores; & inquirunt, an sit bonum facere, quod dæmon vellet fieri? quod idem est, ac deliberare, an Christus crucifigendus? an non? Potentia superiores negant expedit; eò quòd fatius sit, carere aliquà oblectatione temporali, quam mortem æternam incurrere, aut rursus crucifigere Christum. Potentia inferiores, quæ voluptatis tantum suæ rationem habent, sic pronuntiant: *expedit, ut unus homo moriatur.* Gal. 1. 16. *continuo non acquievi carni, & sanguini.* Syr. *non patefeci carni, & sanguini.* non aperui illi consilia mea. Oecumenius vertit: *non consului carnem, & sanguinem.* Did. Nils. ser. 6. D. 5. Quadr. §. 7.

Nos legem habemus; & secundum legem debet mori. Joan. 19. 7. Nam lex concupiscentiæ judicat eum mori in carne, lex avaritiæ in corde, lex superbiæ in mente. S. Antonius de Pad. f. 3. in Quadr.

Inclinatò capite. Joan. 19. 30. Inclinauit in cruce caput, ut ostenderet gravitatem: consuevit enim homo præ nimio onere aggravatus suum inclinare caput. Sic Christus, aggravatus pondere peccatorum nostrorum, inclinavit caput. Unde 1. Petri 2. *peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum.* S. Bernardinus t. 2. f. 56.

Ex Patribus, & alijs.

Cavendum est, & vigilandum; nè, dum incusamus Judæos, eadem, quæ illi, faciamus adversus Dominum. Multi siquidem adorantes Dominum, sed vitam illò indignam viventes, non animadvertunt, se reos esse mortis Servatoris. *Quicumque enim comederit panem, aut biberit calicem Domini, indigne; reus est corporis, & sanguinis Domini.* 1. Cor. 11. 27. Qui negligit pauperem,

Polyanth. Sacr. Tom. II.

rem, esurientem, sitientem, aut nudum; similis est Judæis, qui Dominum exuerunt; quique illi in potum dederunt acetum, & fel. Itè qui accipit munera adversus innocentes, non differt ab eo, qui vendidit Dominum; videlicet Judæ. Nam & hic justitiam, quæ est Christus, vendit; quemadmodum ille vendidit Dominum. Et, qui non judicat pro orphano, neque jus reddit viduæ; idem est cum his, qui struxerunt insidias Domino; quique falsò criminati sunt eum. S. Athanas. Alex. l. de Cruce, & Pals. D. N. J. C.

Proh dolor! Ambitur sacrum caput aculeis spinarum; & divinum verticem pœnalis coronæ pompa circumdat. Sed in spinis illis nostra eum peccata pungebant. S. Chrysof. f. 3. de proditore, & myster. cœnæ Dom.

Peccator, quantum in se est, dat occasionem; ut iterum Christus crucifigatur: & sic contumelia fit Christo. S. Thom. Aqu. in ep. ad Hebr. c. 6.

Peccatum est quodammodo occisio Dei. Ex quo sequitur, quòd, quantum ex se, culpa mortalis occidendo Deum, aufert esse omnibus creaturis: naturæ humanæ aufert esse, & gratiam; naturæ beatæ aufert esse, & gloriam; Humanitati Christi aufert esse, gratiam, gloriam, & Deitatem. S. Bernardinus t. 2. f. 12.

§. VII.

Peccator est idololatra.

Quod dixit: *gratias ago Deo meo.* Rom. 1. 8. non est otiose accipiendum: non enim vox ista potest esse, nisi sanctorum, quorum Deus dicitur; (sicut Deus Abraham, vel Isaac, vel Jacob) Non potest Dominum Deum suum dicere is, cujus Deus venter est; aut cui avaritia Deus est; aut cui gloria sæculi, & pompa Mundi; aut potentia rerum caducarum, Deus est: quidquid enim unusquisque super cætera colit, hoc illi Deus est. Orig. hic lib. 1.

Quæ quisque pulcherrima animadverterat, ea sibi, tanquam deos, præstituit. Si qui autem affectionibus, & morbis animi, plus æquò dediti erant; has ipsas, sive perturbaciones, sive morbos, deos esse putarunt; vel dijs saltem eos consecrarunt: iracundiam scilicet, cædes, lasciviam, ebrietatem &c. S. Gregor. Naz. or. 2. de recta ratione disserendi de Deo.

Omne lethale peccatum ad spiritualem idololatriam pertinet; dum spretò Deo, quem unum finem nobis statuere debemus, aliud quidpiam, quod satis appetitionibus nostris faciat, ipsius Dei amoris antepositur. Nam qui, in gratiam uxoris, Deum offendit; Deum abnegavit, & uxorem pro Deo coluit: qui in gratiam regis, & principis, spoliat pupillos, ac viduas, aut aliud patrat scelus; principem pro Deo veneratur. Isid. Clarius l. 1. or. 27.

Sicut bonus unum habet Deum, quem colit; ita mali multos habent Deos, & idola; quia multas scilicet voluptates, multa desideria vana, passiones diversas, quibus serviunt. Idiota in Ps. 15.

Ccc 2

§. VIII.